

MÄNSKOSAGA.

Och vårregnet föll
och saven steg
och leråkerns snöfläckar krympte ihop
och sjöarnas isflak kastade loss,
på väg mot vårens och framtidens land
med vintervägsruskor som segel —

Du gick och gick
längs barndomens leriga stig,
slog kanor i leran,
fick lergaloscher på fötterna . . .
Vad gjorde dig mänskorna då,
vad gjorde dig ensamheten
bara du kom till krönet av åsen
när solen brast genom molnen och sjönk
i blånande vårskymningsoro —
vid gränsen till allt!

— Vad såg du därborta
i framtidens land,
vad var det du såg?
Vad kunde du se . . .

— Här är det mörkt och tomt,
här i framtidens land
och allt vad jag sett har jag glömt . . .
En isdrottningens skärva
är i mitt öga.

Gunnar Ekelöf.